

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om handel med samt tilvirkning af og besiddelse af våben m. v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 13) findes i tidenden sp. 576, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 79).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Søgaard: Vi har i udvalget holdt 4 møder, og der har været 2 samråd med ministeren. Endvidere har udvalget modtaget en deputation fra geværfabrikken i Otterup.

I udvalgets drøftelser er ikke alene indgået den resolution, man vedtog i FN's sikkerhedsråd den 7. august forrige år, som jo danner baggrunden for det foreliggende lovforslag, men også den vedtagne resolution af 4. december sidste år, hvori man opfordrer alle stater til straks at indstille salg og afsendelse af udstyr og materialer til fremstilling og vedligeholdelse af våben og ammunition til Sydafrika. Jeg mener dog ikke, at denne resolution, den sidste altså, vedrører våbenlovens bestemmelser.

Under samrådet har ministeren i øvrigt meddelt, at han agter at udstede en bekendtgørelse ifølge den foreslåede bestemmelse, således at forbud mod udførsel af jagtvåben og -ammunition indtil videre kommer til at omfatte alle lande med undtagelse af de nordiske.

Så er der vel kun til sidst at bemærke dette, at Danmark formodentlig er det første land, som ændrer sin lovgivning ifølge sikkerhedsrådets resolution af 7. august 1963 om udførsel af våben til Sydafrika.

Jeg skal anbefale lovforslaget til vedtagelse uændret.

Østergaard: Jeg har lige en ganske kort bemærkning at gøre her ved anden behandling. Det, jeg gerne vil have sagt, er, at selv om venstre tiltræder lovforslaget, er venstres udvalgsmedlemmer stadig og fortsat af den opfattelse, som vi også har drøftet i udvalget, at ændringen egentlig for en ordens skyld burde være sket ved at ændre

§ 6, stk. 1, punkterne 1 og 2, således som vi allerede antydede det ved lovforslagets første behandling. Men da det i praksis er ligegyldigt, hvilken ændringsform vi vælger, og da den højtærede justitsminister tillægger det særlig betydning med netop denne form — en betydning, som vi ikke helt ud forstår — vil vi som tilsagt i udvalget afstå fra at stille ændringsforslag og tiltræder altså.

Grøndahl: Da det i den betænkning, der blev afgivet af udvalget den 10. december 1963, er oplyst, at justitsministeriet agter at udsende en bekendtgørelse, hvorved forbudsreglen også kommer til at gælde jagtvåben og -ammunition, dog at Finland, Island, Norge og Sverige undtages, nærer de uafhængige ingen betænkelighed ved lovforslaget. Tillige har den højtærede justitsminister ved første behandling bekræftet, at der fra justitsministeriet vil blive udsendt et cirkulære, hvori der fastsættes ensartede retningslinjer for administrationen af våbenloven, herunder ensartede bestemmelser i de forskellige politikredse med hensyn til anvendelse og bæring af salonrifler.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg er meget glad for at kunne berolige det ærede medlem hr. Grøndahl med, at han med fuldstændig frelst samvittighed kan stemme for lovforslaget med den begrundelse, han gav.

Jeg vil gerne sige til venstres ærede ordfører, at når jeg lagde så megen vægt på dette i og for sig formelle at få indsat et nyt stk. 2 i lovens § 6, var det, fordi jeg var interesseret i, at lovbestemmelsen svarede så nær som muligt til vedtagelsen i De Forenede Nationer. Jeg erkender uden videre, at vi kunne have opnået reelt det samme ved en forandring af stk. 1.

Dernæst vil jeg gerne sige vedrørende De Forenede Nationers sikkerhedsråds resolution af 4. december i fjor, at vi i udvalget har drøftet, om vi burde ændre loven derhen, at den omfattede også denne resolution. Imidlertid er der megen diskussion om fortolkningen af denne resolution, og hertil kommer, at jeg nok vil finde det rigtigst, at vi, når der er en sådan strid, forinden vi går til lovgivningsmæssige foranstaltninger, søger en forhandling med de øvrige nordiske